

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 317.

81de Møde.

Torsdagen den 23de Mai.

(Fortf.)

Indenrigsministeren: Jeg troer, at naar de Uttringer, som jeg fremsførte ved den anden Sag, gennemlæses, saa vil det findes, at de ikke just ere ganske saaledes, som den ærede Rigsdagsmand refererede dem. Jeg har nemlig upaatvivleligt ikke sagt, at der var udgaaet Instruxer til Amtmændene, som vilde gjøre den provisoriske Lov tilstrækkelig til at opnaae det Formaal, den havde for Døe; men jeg har, da der var Tale om at lade udgaae Instruxer, hvorved Anordningens rette Forstaaelse blev indskræpet Amtmændene og lagt dem paa Hjertet, yttret, at jeg nylig havde haft Brevverkling med samtlige Amtmænd, hvoraf fremgik, at de interesserede sig for dette Forhold, og at de erkjendte deres Pligter i saa Henseende og vilde opfylde dem; men deraf følger ingenlunde og jeg troer heller ikke, at jeg har antydet det, at den provisoriske Anordning i og for sig skulde være tilstrækkelig til Formaalets Opnaaelse. Forøvrigt er det vistnok overmaade vel betænkt af den ærede Rigsdagsmand, at han ikke har stillet det Forslag, han til yderligere Opnaaelse af sit Formaal vilde indbringe, at han ikke, siger jeg, har stillet det som Endringsforslag til Loven, men som et særligt Forslag, idet derved Behandlingen af Loven i og for sig, jo utvivlsomt er bleven meget lettet. Med Hensyn til hvad der forresten er blevet fremsført af den ærede Forslagsstiller, skal jeg tillade mig at bemærke, at hvis der tidligere har existeret en saadan Sædvane, som var mod Nedlæggelse af Huse, da er det vistnok saa, at den ikke har kunnet opretholdes, ligesom det er vist, at Nedlæggelse af Huse i mangfoldige Tilfælde ikke kan forhindres. Jeg erkjender ogsaa fuldkomment, hvad der af ham er fremsført, at den nyere Lovgivning vil mere og mere medføre

Tendents til at nedlægge Huse, og at en saadan Tendents allerede praktisk har gjort sig gjældende i enkelte Tilfælde, der ogsaa ere komne til min Kundskab. Det kan altsaa ingenlunde være min Hensigt at ville tale imod eller at ville fravaade paa nogen Maade, at denne Sag blev fremmet i Thinget. Jeg erkjender Vigtigheden af Forslagets Formaal, og at Forslaget i det Hele er udarbejdet med en, saavidt jeg skønner, synlig Omhu for at knytte det til den provisoriske Lovs Bestemmelser og Loven i det Hele taget, jaaledes som den hidtil bestaaer. Dermed vil jeg imidlertid paa ingen Maade have affsaaret mig Veien til senere at yttre Lovl, om, eller udtale mig imod enkelte Bestemmelser i Forslaget, eller til at tale for en Modification af enkelte af disse. Jeg finder kun paa Sagens nærværende Standpunct ikke nogen Anledning til at modsætte mig Sagens videre Fremme.

Monrad: Jeg kan heller ikke andet end tilraade Forsamlingen at lade denne Sag nyde Fremme, da Gjenstanden jo er særdeles vigtig og da Lovforslaget er udarbejdet med megen Klarhed. Derimod troer jeg rigtignok ikke, at jeg kan give min Stemme til at Lovudkastet kommer længere end til 1ste Behandling, idet jeg da ved denne vil fremsføre de Grunde, hvorfor jeg troer, at jeg ikke i det Hele kan gaae ind paa Lovforslagets Realitet. Jeg maa ved denne Leilighed tillade mig at rette et Spørgsmaal til den ærede Indenrigsminister, nemlig om der føres nogen Control med at Huse, som det paahviler Godseierne at holde vedlige, virkelig blive vedligeholdte. Controllen med disse Landbobestemmelers Overholdelse skeer jo gennem Geistligheden. Jeg har imidlertid ikke kunnet finde noget Spor af, at der fandt nogen Control Sted med Hensyn til Huse, som efter Lovgivningen i mangfoldige Tilfælde ligefrem skulle vedligeholdes; men det er jo muligt, at den høiagtede In-